

Anton Olstad

Gerhard Munthesgt 43

2300 Hamar

Hamar, 12. mai 1992

102198

Norsk Militært Tidsskrift

Redaktøren

Tollbugt 10

0152 Oslo

Ref ditt refusjonsskriv av 11. mai d.å.

Afføren Patton-Engelbrecht. På Jalta ble truffet avtale om hvem som skulle ta/okkupere hvilke områder av Tyskland, men jeg kan ikke se at avtalen gjaldt hvem som skulle ta hvilke avdelinger til fange. Patton hadde valget mellom å ta kamp med Engelbrecht, eller ta hans styrker til fange uten kamp. Kan ikke se at det gikk imot noen avtale med Sovjet.

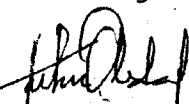
Virkingen av kapitulasjonsavtalen i Trondheim. Ser man realitetene i øynene, finner man at seierherren dikterer betingelsene. Roscher Nielsen kan ikke sees å ha fått med, eller fremsatt ønske om, noe forbehold. Den 10. juni 1940 fantes det ikke norske styrker under norsk kommando utenfor Norge.

De som senere kom med i norske oppsetninger i Storbritannia, Canada eller Sverige var personlig ikke tvil om at man var i krig. Min teori er at Ruge ved å gå i fangenskap godtok Trondheimsavtalen. De som ga sitt æresord også. (I dag er det ikke tillatt norsk offiserer å gi æresord.) Men hadde Norge som stat ved avtalen av 10. juni gitt avkall på å bruke våpen i denne krigen? Jfr. avtalens ordlyd.

Den måten brigaden i Skottland ble brukt/ikke brukt på, og stormaktenes disponering av norske styrker, endog de norske oppsetningene i Sverige, kommandoforholdene i Norge selv etter at Böhme hadde kapitulert 9. mai 1945, tyder på at stormaktene hadde det syn. Men det krever suverenitet selv så lenge etter krigen, å trekke frem noe slik. Regnet ikke med at du ville bruke artikkelen. Krigshistorie, og særlig den politiske siden av den, synes ikke å ha interesse.

Etter min mening er det beklagelig.

Med hilsen

Anton Olstad oblt c phil